

CURIERUL ORTODOX

PUBLICAȚIE
A BISERICII ORTODOXE
DIN REPUBLICA MOLDOVA

Apare din iunie 1995 cu binecuvântarea ÎPS Vladimir, Mitropolit
al Chișinăului și al întregii Moldove
Nr. 07(240) 15 iulie 2011

Pomenirea Dreptcredinciosului Voievod Ștefan cel Mare și Sfânt, purtătorul de biruință, și apărătorul creștinătății

2/15 Iulie

Odrăslit din pământul Moldovei, măritul Voievod Ștefan cel Mare a fost numit și cinstit din totdeauna de către poporul dreptcredincios: bun, mare și sfânt. Bun pentru faptele sale de milostenie, mare pentru iscusința cu care a condus țara cu dreptate, Dumnezeu pedepsind prin el pe cei lacomi și trădători, sfânt pentru lucrarea lui întru apărarea întregii creștinătăți și zidirea unui mare număr de biserici și mănăstiri.

Binecredinciosul Voievod Ștefan cel Mare și Sfânt, Dreptcredinciosul Voievod s-a născut la Borzești, din părinții binecredincioși creștini voievodul Bogdan al II-lea și doamna sa Maria-Malina Oltea, arătându-se din frageda copilărie cu deosebită dragoste față de țară și credința strămoșească. Curând, după uciderea tatălui său, este chemat la tronul Moldovei la 12 aprilie 1457. Încercat, pe parcursul lungii sale domnii, de numeroase suferințe, nu și-a pierdut niciodată nădejdea în Bunul Dumnezeu ci, cu evlavie și-a purtat jugul vieții sale.

Ștefan cel Mare și cel Sfânt a luptat pentru apărarea întregii creștinătăți "până la moarte" cu capul său adică, "cu prețul vieții sale", cum arăta în scrisoarea adresată principilor întregii creștinătăți, chemându-i la lupta sfântă de apărare a credinței creștine.

Ștefan, Dreptcredinciosul Voievod, a pus biruințele sale nu pe seama iscusinței minții sale ci, cu smerenie pe seama voii și puterii lui Dumnezeu, care i-a stat mereu în ajutor. Măritul Voievod a fost nu numai apărător, ci și mărturisitor al credinței prin numărul mare de mănăstiri și biserici zidite, atât în Moldova cât și în Muntenia, Transilvania și Muntele Athos. Prin frumusețea și măreția acestor sfinte lăcașuri, împodobirea lor cu pictură, înzestrarea lor cu cele necesare sfintelor slujbe, toate lucrute cu o măiestrie artistică neîntrecute până astăzi, binecredinciosul

Ștefan cel Mare și Sfânt aduce înaintea lui Dumnezeu "slava poporului său", adică a neamului nostru românesc.

Ca om al rugăciunii, evlaviosul Voievod a cerut sfinților părinți să se roage pentru poporul dreptcredincios al Moldovei, pentru oștenii săi, pentru cei vii și pentru morți. El însuși se ruga cu post și făcând nenumărate fapte de milostenie în vremuri de primejdie mai ales, așa cum este înfățișat pe icoanele pictate în ctitoria sa de la Putna. Sfântul Cuvios Daniil

Sihastrul i-a fost părinte și povățuitor duhovnicesc și înțelept sfătuitor în ceasurile sale de rugăciune și veghe. Deopotrivă a fost om al înțelepciunii și dreptății, precum și al iubirii și iertării: "Te-am iertat și toată mânia și ura am alungat-o cu totul din inima noastră", scria Voievodul, adresându-se boierului său Miha, unul din cei care participaseră la uciderea părintelui său. Gândul morții pururea l-a avut în minte căci pentru el moartea era, potrivit învățaturii creștine, o strămutare "de la cele vremelnice" către "locașurile de veci", așa cum el însuși a pus să se scrie pe piatra sa de mormânt, pregătită cu 12 ani înainte de mutarea la Domnul.

Paginile sfinte de cronică românească amintesc peste veacuri despre evlavie, cinstirea și credința poporului român față de Dreptcredinciosul Voievod Ștefan cel Mare și Sfânt: "iar pe Ștefan Vodă l-au îngropat țara cu multa jale și plângere la mănăstire la Putna care era de dânsul zidită. Atâta jale era de plângeau toți, ca după o părinte al lor", zicând mai departe cronicarul: "Ce după moartea lui până astăzi îi zic Sfântul Ștefan Vodă..., pentru lucrurile lui cele vitejești, care nimeni din domni, nici mai înainte, nici după aceea l-au ajuns".

De la mutarea sa la Părintele Ceresc până astăzi, mormântul său de la Mănăstirea Putna este străjuit de o candela pururea aprinsă, unde fiii neamului românesc neîncetat își pleacă genunchiul cu evlavie și rugăciune către Milostivul Dumnezeu. Măritul și drept-credinciosul Voievod Ștefan cel Mare și Sfânt rămâne peste veacuri o pilda de adevărat conducător de țară, stăpânit permanent de credința în Puternicul Dumnezeu, iubirea de Biserică strămoșească și țara, spre slava lui Dumnezeu, unul în ființă și închinat în Treime, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh. Amin.

CUPRINSUL

<i>Partea oficială</i>	- pag. 2
Agenda de lucru a ÎPS Vladimir, Hirotonii, Decorații	
<i>Biserica și școala</i>	- pag. 3
Clerici ai Mitropoliei Moldovei au absolvit Aspirantura și Doctorantura Patriarhiei Ruse	
Se nasc și la Moldova oameni	
Admiterea la instituțiile de învățământ teologic din țară	
<i>Sinaxar</i>	- pag. 4
Calendar pe luna iulie	
Pomenirea Sfinților Mucenici și doctori fără de arginți, Cosma și Damian, cei ce s-au săvârșit la Roma	
Pomenirea Sfântului măritului, marelui Mucenic și tămăduitor Pantelimon	
<i>Apologetică</i>	- pag. 5
John Lincoln Downie: un american devenit ceștin Ortodox EI AU RENUNȚAT LA TOT PENTRU DUMNEZEU!	
Monica Fermo, călugăriță în Ierusalim	
<i>Istorie și cultură</i>	- pag. 6
Ștefane măria Ta, Tu la Putna nu mai sta!	
Lauri pentru corul "Brio Sonores"	
La Rezina a fost lansat ziarul "Felinarul Ortodox"	
<i>Biserica și societatea</i>	- pag. 7
Scrisoarea unei fete care a căzut și s-a ridicat	
Petre Țutea – Fără nemurire și mântuire, libertatea e de neconceput	
<i>Internațional</i>	- pag. 8

De Ziua Independenței RM, Steagul lui Ștefan cel Mare ar putea trece Prutul

Prim-ministrul Vlad Filat a solicitat susținerea omologului său român, Emil Boc, în aducerea la Chișinău a steagului Domnitorului Ștefan cel Mare și Sfânt și expunerea acestuia la Muzeul Național de Arheologie și Istorie.

Într-o scrisoare adresată lui Boc, Filat a menționat faptul că acest vestigiu istoric al gloriosului voievod ar conferi o semnificație distinctă și inedită manifestărilor oficiale prilejuite de sărbătorirea pe 27 august 2011 a 20 de ani de la proclamarea Independenței Republicii Moldova, se spune în scrisoarea adresată premierului român.

UNIMEDIA precizează că în 1917 Regatul Român a recuperat acest prețios obiect de la Mănăstirea

Zographou de pe Muntele Athos. După ce a fost restaurat timp de șapte ani, a fost prezentat recent publicului din România. Prezent la eveniment, ambasadorul Republicii Moldova în România, Iurie Reniță, și-a exprimat speranța că steagul lui Ștefan cel Mare va fi expus și la Chișinău.

Broderia îl înfățișează pe Sfântul Gheorghe așezat pe un tron, având tălpile sprijinite pe un balaur înaripat, cu trei capete. Pe steag sunt brodate două inscripții - una în limba slavonă cu o rugăciune a domnitorului Ștefan cel Mare către Sfântul Gheorghe - și alta în limba greacă "Sfântul Gheorghe din Capadocia", care nu pomenește însă faptul că steagul ar fi fost dăruit de Ștefan cel Mare unei mănăstiri de la Athos, așa cum se obișnuia în epocă. Sursa: UNIMEDIA

În atenția preoților protopopi din cuprinsul Mitropoliei Moldovei

Departamentul Asistență Socială și Caritate îndeamnă preoții protopopi din cuprinsul Mitropoliei Moldovei să prezinte informații referitor la preotesele văduve și familiile acestora care se află într-o situație materială precară, cu date exacte despre componența familiei și necesitățile lor.

Informațiile pot fi trimise la adresa: Chișinău, str. București, 119, pentru Port. Mitr. Nicolae Craveț, președintele Departamentului Asistență Socială și Caritate.

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la *Curierul Ortodox* pe a doua jumătate a anului 2011

AGENDA DE LUCRU A ÎPS VLADIMIR, MITROPOLIT AL CHIȘINĂULUI ȘI ÎNTREGII MOLDOVE

10-17 iulie

În această perioadă, ÎPS Vladimir se află într-un pelerinaj în Asia Mică, la locurile sfinte din fostul Imperiu Bizantin. În cadrul pelerinajului vor fi vizitate: Constantinopolul, Efesus, Mira Lichie, Capadochia ș.a. locuri care au marcat istoria Ortodoxiei.

1 iulie

ÎPS Mitropolit Vladimir a convocat la Palatul Mitropolitan membrii Judecății Eparhiale, împreună cu care au discutat situațiile conflictuale ce s-au iscat în anumite parohii, cu luarea unor decizii menite să amelioreze situațiile create și să asigure buna funcționare a acestor parohii.

Mai târziu, Înalt Prea Sfinția Sa a avut o întâlnire cu conducerea Academiei Teologice din Chișinău și cu câțiva slujitori din capitală, cărora le-a revenit sarcina de a continua eforturile de implementare a predării religiei în școală

29 iunie

Mitropolitul Vladimir i-a făcut invitație dlui

Oleg Efrim, noul ministru al justiției, la reședința mitropolitană. Ierarhul a discutat cu oficialul de la minister principalele probleme cu care se confruntă societatea ortodoxă în ultimii ani.

26 iunie

ÎPS Mitropolit Vladimir a liturghisit la Catedrala "Nașterea Domnului"

20 iunie

Mitropolitul Vladimir l-a felicitat pe președintele interimar cu prilejul zilei de naștere

19 iunie

În Duminica Tuturor Sfinților, ÎPS Mitropolit Vladimir a liturghisit la Catedrala "Nașterea Domnului"

15 Iunie

ÎPS Mitropolit Vladimir a participat la cea de a treia ședință a Adunării Intersobornicești a Bisericii Ortodoxe Ruse de la Moscova.

sursa: mitropolia.md

AU FOST HIROTONIȚI

19 Iunie

În timpul Sfintei și Dumnezeieștii Liturghii de la catedrala mitropolitană s-au învrednicit de hirotonia în diferite trepte ale slujirii, după cum urmează: diaconul Valerii Savciuc, a fost hirotonit preot pe seama parohiei "Acoperământul Maicii Domnului" din s. Marcauți, r. Dubăsari, iar ipodiaconul Diomid Boldescu a fost hirotonit în treapta de diacon pe seama Catedralei "Nașterea Domnului" din capitală.

Comisia pentru canonizare are un președinte

În dimineața zilei de 29 iunie Prea Sfințitul Petru, Episcop de Ungheni și Nisporeni, a fost invitat la Palatul Mitropolitan. PS Petru a avut o întrevedere cu ÎPS Mitropolit Vladimir. Ierarhii au discutat despre diverse aspecte ale vieții eclesiale din republică, în special despre activitatea Eparhiei de Ungheni și Nisporeni.

Mitropolitul Vladimir i-a înmănat Prea Sfințitului Petru decretul de numire în funcția de președinte al Comisiei sinodale pentru canonizare, oferindu-i și cercetările efectuate în ultimii ani cu referință la canonizarea unor sfinți locali. În cadrul discuției mitropolitul a rugat să fie incluși în această comisie slujitori, teologi și cercetători competenți pentru a identifica și acumula informația necesară despre persoane desăvârșite și vrednice pentru a fi canonizate.

ÎPS Vladimir a regretat faptul că în pofida numeroaselor mărturii despre viața și minunile Cuvioșilor Macarie de la Saharna și ale Agafiei de la Cușelăuca nu s-a reușit canonizarea acestora, având doar o cinstire locală.

Episcopul Petru a relatat întâistătorului că pe parcursul ultimei luni a făcut câțiva pași considerabili în vederea cercetării vieții unor personalități ale vieții eclesiale din țara noastră și în cel mai scurt timp va purcede la constituirea nouînființatei instituții pentru canonizare.

DECORAȚII BISERICEȘTI

29 Iunie

Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a decorat în dimineața zilei câțiva ctitori ai sfințelor locașe și așezăminte din raionul Orhei. Astfel, domnul Constantin Cuiumju, drierul al SRL "Chișinău-Gaz" s-a învrednicit de Ordinul "Cuv. Paisie Velicikovski", gr. II, pentru binefacerile ce le-a făcut Mănăstirii Curchi și altor sfinte lăcașe și așezăminte, iar ctitorii bisericii din s. Ciocâlteni, domnul Emanoil Ploșniță, jurist, și doamna Larisa Mustea, au fost decorați cu Medalia „Sf. Ștefan cel Mare” și respectiv Medalia „Cuv. Parascheva”.

28 Iunie

La Reședința Prezidențială într-o atmosferă festivă, ÎPS Mitropolit Vladimir și câțiva slujitori ai Bisericii Ortodoxe din Moldova.

Înalt Prea Sfinția Sa Mitropolitul Vladimir a fost decorat cu Ordinul "Bogdan întemeietorul".

Protoiereul Mitrofor Dr. Vadim Cheibaș, secretar al Mitropoliei și al Sinodului BOM, și Protoiereul Mitrofor Anatolie Stefanov, protopop de Ialoveni și paroh al Bisericii "Sf. Arh. Mihail și Gavriil" din com. Ruseștii Noi, au fost decorați cu Ordinul "Gloria Muncii".

Arhimandritul Filaret (Cuzmin), starețul Mănăstirii Căpriana, Arhimandritul Drd. Ioan (Moșneguțu), secretarul Eparhiei de Ungheni și Nisporeni și starețul al Mănăstirii Hârbovăț, și Protoiereul Mitrofor Conf. Univ. Vetcislav Cazacu, prorectorul Academiei Teologice din Moldova și paroh al Bisericii "Cuv. Parascheva" din or. Strășeni, au primit Medalia "Meritul Civic".

Arhimandritul Siluan (Șalaru), exarh al mănăstirilor, starețul al Mănăstirii Curchi și protopop de Orhei, a fost investit cu titlul "Om Emerit".

Protiereul Mitrofor Ioan Topală la popas aniversar

Născut la 7 iulie 1926 în s. Bulbocii Vechi, jud. Soroca, în familia lui Dumitru și Elizaveta, absolvește 7 clase în școala din satul natal. Mai târziu se înscrie la școala de cântăreți din Bălți, unde studiază numai doi ani, deoarece a început războiul. Între 1973 și 1976 este înscris în secția fără frecvență a Seminarului Teologic din

Moscova (Zagorsk).

În mai 1944 este înrolat în armată și trimis pe front; participă la luptele din Polonia și Germania. În februarie 1945 este rănit și după tratament este demobilizat, se află în rândurile armatei până în iunie 1945.

Între anii 1946 și 1951 este dascăl la biserica din s. Volovița - Soroca și Popești - Drochia. La 30 mai 1951 este hirotonit în treapta de preot. La început slujește în parohia Cepeleuți, r. Briceni, până în 1955. Peste 20 de ani slujește la biserica "Sf. Arh. Mihail și Gavriil" din s. Șeptelici, r. Soroca. În 1983, împreună cu familia se stabilește cu traiul în Orhei.

De-a lungul celor 60 de ani este păstor duhovnicesc în mai multe parohii: biserica "Sf. Irh. Nicolae", s. Perpelita, r. Sângerei; biserica "Sf. Ioan Teologul", s. Persecina, r. Orhei, mănăstirea "Adormirea Maicii Domnului", s. Tabăra, r. Orhei.

În anul 1990 este numit cleric la catedrala "Sf. Irh. Nicolae" din Orhei, unde slujește până în prezent. Din 2004 este duhovnic al Blagociniei de Orhei.

Este decorat cu următoarele distincții bisericești: "Sf. Cneaz Vladimir", "Sf. Cneaz Daniil de Moscova", "Cuv. Serghie de Radoneț", "Cuv. Paisie Velicikovski"; Ordinul "Sf. Ștefan cel Mare", gr. II.

Direcția Mitropolitană și protopopiatul Orhei îi aduce Părintelui Ioan Topală cele mai sincere felicitări la împlinirea venerabilei aniversări și îi dorește să fie și în continuare păstor înțelept și blând al turmei lui Hristos, încredințată spre păstorie.

Ședința Departamentului Studii al Mitropoliei Moldovei la Palatul Mitropolitan

În dimineața zilei, membrii Departamentului Studii al Mitropoliei Moldovei s-au întrunit la Palatul Mitropolitan pentru a discuta despre pașii ce trebuie să întreprinși spre definitivarea structurii și activității instituției.

La ședința prezidată de către Prot. Mitr. Vadim Cheibaș, secretarul Mitropoliei, la care au participat reprezentanții Academiei Teologice din Chișinău, Protopopii din Eparhia de Centru, delegații Episcopilor din cuprinsul Mitropoliei Moldovei și membrii Asociației pentru educație creștin ortodoxă, s-a pus accentul pe ajustarea procesului de învățământ teologic și religios la cerințele Ministerului Educației și ale Bisericii Ortodoxe din Moldova.

În același context, în scopul realizării procesului de predare a religiei în școală s-a hotărât crearea Inspectoratului școlar în cadrul Departamentului Studii. Totodată, în vederea colaborării la nivel național, pentru crearea a unei structuri viabile în cadrul Episcopilor și Protopopiatelor, a fost luată decizia de creare a funcțiilor suplimentare de inspectori școlari.

Ședința de astăzi face parte din seria de pași întreprinși de Mitropolia Moldovei și instituțiile afiliate pentru eficientizarea învățământului teologic și religios din țară.

Participanții s-au arătat mulțumiți de mersul lucrărilor și s-au arătat convingeți că aceste eforturi vor avea un efect pozitiv asupra procesului de învățământ.

Clerici ai Mitropoliei Moldovei au absolvit Aspirantura și Doctorantura Patriarhiei Ruse

În ziua de 29 iunie, Arhimandritul Ambrozie (Munteanu), starețul Mănăstirii Hârjauca, Arhimandritul Ioan (Moșneguțu), starețul al Mănăstirii Hârbovăț și secretar al Eparhiei de Ungheni și Nisporeni și Protoiereul Mitrofor Teodor Roșca, duhovnic-administrator al Mănăstirii Ciuflea din Chișinău, au participat la actul festiv de înmânare a diplomelor de absolvire a Aspiranturii și Doctoranturii în cinstea "Sfinților Kiril și Metodiu" din cadrul Patriarhiei Moscovei.

Ceremonia a avut loc în biserica aspiranturii și a demarat cu slujba Te Deumului oficiat de către IPS Ilarion (Alfeev), Mitropolit de Volokolamsk, președinte al Departamentului Relații Externe al Bisericii Ortodoxe Ruse și Rector al acestei instituții de învățământ.

Au fost apreciate eforturile depuse de teologii noștri, care pe parcursul a doi ani au studiat mai profund câteva discipline teologice, axându-se pe aspecte ce țin de Biserică și Societate, precum și pe cunoașterea limbilor moderne și clasice. La finele studiilor fiecare dintre studenți a prezentat o lucrare științifică la una din cele mai stringente provocări a contemporaneității.

Se nasc și la Moldova oameni

Mă numesc Grigore Strătilă din s. Ulmu, raionul Ialoveni. În ziua sărbătorii de Înălțarea Domnului, ca un simplu creștin am vizitat Mănăstirea Ulmu, pentru pomenirea celor răposați. În Sfântului locaș am observat un lucru frumos. La intrarea din dreapta în biserică este pictat ctitorul acestei mănăstiri, primarul satului Ulmu, d-l Tudor Coșleț, ce a contribuit în direct la construcția mănăstirii Umlu. Și reprezintă astăzi cartea de vizită a s. Ulmu. Pentru această realizare Tudor Coșleț a fost decorat de către Patriarhia Română cu ordinul „Sanctus Stephanus Magnus”, fiind singura persoană din Republica Moldova, care a beneficiat

vreodată de asemenea distincție. Vor mai trece câțiva ani cei care vin după noi vor alte generații care vor aprecia la justa valoare meritul acestui ctitor, care și-a adus aportul considerabil la reparația liceului, grădiniței de copii, la fel și a șoselei Ulmu-Balcani (Baltaga)! Nu putem trece cu vederea și faptul că dl Tudor Coșleț a contribuit la înființarea din banii proprii și cu sprijinul altor două persoane, a unei cantine sociale pentru persoanele social vulnerabile. Peste un an și jumătate proiectul a beneficiat de sprijinul și din partea Fondului social raional și local.

Strătilă Grigore, s. Ulmu, Ialoveni

Admiterea la instituțiile de învățământ teologic din țară

Seminarul Teologic Liceal de Fete "Sf. Cuv. Mc. Elizabeta" din or. Edineț

anunță concursul de admitere în clasele liceale pentru anul de studii 2011-2012

1. Seminarul Teologic Liceal de Fete este o instituție de învățământ umanist-teologică care oferă absolventelor o pregătire cu profil umanist-teologic.

STL activează în cadrul Bisericii Ortodoxe din Moldova (Episcopia de Edineț și Briceni) și este subordonat Departamentului Învățământului Religios și Catehizare de pe lângă Sinodul Bisericii Ortodoxe din Moldova și Ministerului Învățământului din Republica Moldova.

2. Durata studiilor - 3 ani.

3. După susținerea examenelor de BACALAUREAT, absolventele STL au posibilitatea de a-și continua studiile în instituțiile superioare de învățământ, atât teologice cât și laice, din Republică și de peste hotare.

4. În STL se admit tinere ce au absolvit gimnaziul, a căror vârstă nu depășește 17 ani.

5. Candidații STL vor prezenta la cancelaria liceului următoarele acte:

- Cererea de înscriere;

- Certificatul de absolvire a gimnaziului (cel puțin media generală - 6 la studii și 9 la purtare);

- Certificatul de naștere (copia);

- Adeverința medicală;

- Adeverința de botez (în original);

- 4 fotografii ¾;

- Curriculum Vitae;

- Caracteristica pentru anii de gimnaziu, însoțită de nota la purtare;

6. Înscrierea candidadelor se va face în perioada 1 iulie - 16 august 2011.

7. Examenele de admitere se vor desfășura în perioada 16-18 august.

8. Concursul de admitere este constituit din:

I. PROBE DE APTITUDINI CARE CONSTAU ÎN:

a) Verificarea dicției prin - rostirea uneia din rugăciunile: Începătoare: "Împărate ceresc..."; "Sfinte Dumnezeule..."; "Preasfântă Treime..."; "Tatăl nostru..."; "Veniți să ne închinăm...". Maicii Domnului: "Născătoare de Dumnezeu..."; "Cuvine-se cu adevărat..."; "Ușa milostivirii..."; "N-am alt ajutor...". Simbolul credinței, rugăciunea Sf. Eftem Sirul, rugăciunea înainte de împărțanie "Cred Doamne...", cele 10 porunci, cele 9 fericiri, troparele celor 12 sărbători mari, troparul sfântului de botez, psalmii 50 și 90. - citirea unui text din cărțile de cult (ceaslov, psaltire, mineu etc.).

b) Verificarea aptitudinilor muzicale

II. VERIFICAREA CUNOȘTINȚELOR LA URMĂTOARELE OBIECTE:

a) limba și literatura română;

c) geografia;

b) limba străină (franceza sau engleza);

d) istoria.

III. VERIFICAREA CUNOȘTINȚELOR RELIGIOASE:

Vechiul Testament și Noul Testament. BIBLIOGRAFIE: Mica Biblie

IV. Convorbirea cu administrația STL

9. Candidaților li se acordă hrană și cazare gratuită.

10. Lista persoanelor admise va fi afișată pe data de 18 august.

ADRESA:

Moldova, or. Edineț, Șoseaua Bucovinei, 35/4

Informații la tel: 246 21523, fax: 23450; E-mail: stle@yandex.ru

Școala Teologică de Cântăreți Bisericești

Cu binecuvântarea PS Petru, Episcop de Ungheni și Nisporeni, Școala Teologică de Cântăreți Bisericești de pe lângă Mănăstirea „Adormirea Maicii Domnului”, Hârbovăț, anunță concurs pentru formarea contingentului de elevi pentru anul de studii 2011/2012. La instituția teologică sunt admiși tineri cu vârstă până la 35 de ani, care au absolvit școala medie completă sau incompletă și au aptitudini în domeniul cântării duhovnicești.

Durata studiilor - 2 ani.

Admiterea va avea loc între 20-25 august.

Adresa: Mănăstirea „Adormirea Maicii Domnului”, s. Hârbovăț, r. Călărași.

Informații suplimentare la tel.: 060333330

Secția Iconografie și Mozaic

La mănăstirea Hârjauca activează Secția Iconografie și Mozaic a Seminarului Teologic Ortodox, care dă absolvenților săi pregătire profesională în domeniul teologiei și a iconografiei. Durata studiilor este de 3 ani. Studiile se fac la zi, fără contract. Cazarea și întreținerea sînt gratuite. Adresa: MD-4421, Republica Moldova, raionul Călărași, comuna Hârjauca, SBC „Codru”

Mănăstirea de călugări "Înălțarea Domnului" - Hârjauca.

Telefon: (+373) 244-72291, 068553082, 069822300,

www.hirjauca.md

CALENDAR ORTODOX

Iulie – Cuptor

1 J 14 +) Sf. Ierarh Leontie de la Rădăuți; Sf. Mucenici Cosma și Damian.

2 V 15 + Așezarea vesmântului Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne; +) Sf. Voievod Ștefan cel Mare.

3 S 16 Sf. Mucenic Iachint; Sf. Anatolie, Patriarhul Constantinopolului.

4 D 17 **Duminica a 5-a după Rusalii. Sf. Andrei, Arhiepiscopul Cretei; Cuv. Marta.**

5 L 18 + Cuv. Atanasie de la Aton; Cuv. Lampadie; Cuv. Mucenic Ciprian.

6 M 19 Cuv. Sisoie cel Mare; Sf. Muceniță Lucia; Sf. Arhip și Filimon.

7 Mc 20 Sf. Mare Muceniță Chiriachi; Cuvioșii Toma din Maleon și Acachie.

8 J 21 Sf. Mare Mucenic Procopie; Sf. Mucenici Epictet și Astion.

9 V 22 Sf. Sfinții Mucenici Pangratie și Chiril; Sf. Mucenici Andrei și Prov.

10 S 23 Sf. 45 Mucenici din Nicopolea Armeniei; Sf. Mucenici: Apolonie, Vianor și Siluan.

11 D 24 **Duminica a 6-a după Rusalii. Sf. Mare Muceniță Eufimie; Sf. Olga, împărăteasa Rusiei; Cuv. Leon din Mandra.**

12 L 25 Sf. Mucenici Proclu și Ilarie; Sf. Veronica.

13 M 26 Soborul Sf. Arhanghel Gavriil; Cuv. Ștefan Savaitul; Cuv. Sara.

14 Mc 27 Sf. Apostol Achila; Sf. Mc. Just și Iraclie; Cuv. Nicodim Aghioritul.

15 J 28 Sf. Mucenici Chiric și Iulita, mama lui; Cuv. Iosif, Arhiepiscopul Tesalonicului; Sf. Vladimir, luminatorul Rusiei.

16 V 29 Sf. Sfinții Mucenici Atinoghen și cei 10 ucenici ai săi.

17 S 30 Sf. Mare Muceniță Marina; Sf. Ierarh Eufrație.

18 D 31 **Duminica a 7-a după Rusalii. +) Sf. Mucenic Emilian de la Durostor; Sf. Mc. Iachint.**

19 L 1 Cuv. Macrina, sora Sf. Vasile cel Mare; Cuv. Die; Cuv. Serafi m de Sarov.

20 M 2 +) Sfântul Măritul Proroc Ilie Tesviteanul.

21 Mc 3 Cuvioșii Simeon și Ioan Pustnicul; Sf. Prooroc Iezechie.

22 J 4 Sf. Muceniță întocmai cu Apostolii Maria Magdalena; Cuv. Muceniță Marcelia.

23 V 5 Aducerea moaștelor Sf. Sfinții Mucenic Foca; Sf. Mucenici Trofim și Teofil.

24 S 6 Sf. Mare Muceniță Hristina; Sf. Mc. Ermoghen.

25 D 7 **Duminica a 8-a după Rusalii. Adormirea Sfintei Ana; Cuv. Olimpiada și Eupraxia.**

26 L 8 Sf. Sfinții Mc. Ermolae; Sf. Mucenița Parascheva din Roma.

27 M 9 + Sf. Apostoli și Diaconi: Prohor, Nicanor, Timon și Parmena. Sf. Mare Mucenic și Tămăduitor Pantelimon; Cuv. Antuza.

28 Mc 10 29 M 11 Sf. Mucenici: Calinic, Mamant și Veniamin; Sf. Mc. Teodota cu fiii săi.

30 J 12 Sf. Apostoli: Sila și Silvan, Crescent și Andronic; Sf. Muceniță Iulita.

31 V 13 Sfântul și Dreptul Evdochim; Sf. Iosif din Arimatea.

Lăsatul secului pentru Postul Adormirii Maicii Domnului.

Pomenirea Sfinților Mucenici și doctori fără de arginți, Cosma și Damian, cei ce s-au săvârșit la Roma

1/14 iulie

Acești sfinți au trăit în marea cetate a Romei în zilele împăratului Carin, și erau frați, iar cu meșteșugul doctori, vindecând nu numai oameni, ci și dobitoace. Ei cereau ca plată de la cei ce se lecuiau doar credința și mărturisirea în Hristos, și nimic altceva. Fiind ei părați la împăratul, că fac vindecările cu meșteșug fermecătoresc, și nevrând să se lepede de Hristos, ci mai vârtos încă și pe împăratul Carin l-au mântuit din păgânătate, fiind tămăduit de dânșii. Căci acesta, spaimântându-i cu grele chinuri, i s-au desfăcut grumazii de i s-a întors obrazul la spate. Și pentru aceasta cei ce se aflaseră acolo au crezut în Hristos, pe Care și împăratul cu toți ai casei lui L-a mărturisit. Atunci împăratul a liberat pe sfinți, trimițându-i cu cinste la locul lor. După aceea dascălul lor, cel ce i-a învățat meșteșugul doctoriei, pizmuindu-i și luându-i, s-a suit cu dânșii într-un munte făcându-se a merge ca să culeagă ierburi de leacuri și acolo sculându-se i-a ucis cu pietre.

Pomenirea Sfântului măritului, marelui Mucenic și tămăduitor Pantelimon

27 iulie/ 9 august

Sfântul și măritul Mucenic al lui Hristos, Pantelimon, s-a născut la Nicomidia din părinții Eustorgios, senator păgân, și Evula, o creștină; aceștia i-au dat numele de Pantoleon. Încredințat spre educație lui Eufrosin, medic de renume, el ajunsese după puțină vreme la o cunoaștere desăvârșită a artei medicale într-atât încât împăratul Maximian, care îi remarcase calitățile, intenționa să-l ia la palat ca medic particular. Cum tânărul trecea în fiecare zi în fața casei unde era ascuns Sfântul Ermolae, Sfântul Părinte ghici după ținuta lui calitatea înaltă a sufletului său și îl invită într-o zi să intre și începu să-l învețe că știința medicală nu poate aduce decât slaba ușurare naturii noastre suferinde și sortită morții și că numai Hristos, singurul Doctor adevărat, a venit să ne aducă Mântuirea, fără leacuri și fără plată. Cu inima bătând de bucurie la auzul acestor cuvinte, tânărul Pantoleon începu să îl viziteze regulat pe Sfântul Ermolae și fu inițiat de el în Tainele credinței. Într-o zi, pe când se întorcea de la Eufrosin, găsi pe drum un copil, mort după ce fusese muscat de o năpărcă. Judecând ca momentul venise să probeze adevărul promisiunilor lui Ermolae, el chemă în ajutor Numele lui Hristos și pe dată copilul se ridică iar năpărca muri. Atunci el alergă la Ermolae și, plin de bucurie, ceru să primească fără întârziere Sfântul Botez. Ramase apoi în preajma bătrânului Sfânt pentru a se bucura de învățăturile lui și nu mai reveni agasa decât în a opta zi. La întrebările tatălui sau neliniștit el răspunde că rămăsese la palat, ținut de vindecarea unui om de lângă împărat. Păstrând încă secretă convertirea lui, el arata în același timp o adâncă preocupare pentru a-l convinge pe Eustorgios tatăl său de zădărnicia închinării la idoli.

După o vreme fu adus la senator un orb care îl implora pe Pantoleon să-l vindece, căci își pierduse zadarnic toată averea pe la doctori. Încrăzător în Hristos, care sălășluia de-acum în el cu putere, tânărul confirmă în fața tatălui său uimit că avea să-l vindece prin harul Stăpânului său. Făcu semnul Crucii pe ochii orbului, rugându-se lui Hristos și pe loc bărbatul își recapătă vederea, nu numai a ochilor trupului ci și ai sufletului, căci el înțelese că Hristos îl vindecase. Fu botezat de Sfântul Ermolae împreună cu Eustorgios, care nu după multa vreme adormi în pace.

Pantoleon împărți atunci moștenirea sa săracilor, eliberă sclavii și se dedică și mai vârtos îngrijirii bolnavilor cărora nu le cerea în schimb decât să creadă în Hristos, cel venit pe pământ pentru a ne vindeca de toate bolile noastre (de aceea este slăvit printre Sfinții Doctori fără de arginți). Ceilalți doctori din Nicomidia începură să fie invidioși pe el și cum el îngrijise pe un Creștin care tocmai fusese chinuit din ordinul împăratului, ei profitară de ocazie pentru a-l denunța la Maximian. După ce le-a ascultat cu tristețe plângerea împotriva protejatului său, împăratul îl convocă pe cel care fusese mai înainte orb și îi puse întrebări despre ce mijloace folosise Pantoleon ca să-i redea vederea. Precum orbul din naștere din Evanghelie, omul răspunde cu simplitate ca Pantoleon îl vindecase chemând Numele lui Hristos și că această minune îi adusese adevărata lumină, aceea a credinței. Furios, împăratul ceru să i se taie capul pe dată și trimise oameni să-l găsească pe Pantoleon. Când Sfântul se afla înaintea lui, îi reproșă că ar fi trădat încrederea pe care i-o acordase și îl acuza că-l insulta pe Asclepios și pe ceilalți zei prin credința sa în Hristos, un om mort crucificat. Sfântul îi răspunde că atât credința cât și mila față de adevărul Dumnezeu sunt superioare tuturor bogățiilor și onorurilor acestei lumi de deșertăciune și pentru a-și întări argumentele îi ceru lui Maximian să-l pună la încercare. Fu deci adus un paralytic, asupra căruia preoții păgâni spuseră incantațiile lor, salutate batjocoritor de către Sfânt. Cum eforturile lor ramaseră fără efect, Pantoleon își înălță rugăciunea către Dumnezeu și luând pe paralytic de mână, îl ridică în Numele lui Hristos. Numeroși păgâni, văzându-l pe om mergând plin de bucurie, crezură atunci în adevărul Dumnezeu, în timp ce preoții păgâni insistau pe lângă împărat să fie ucis acest rival periculos.

Cum Maximian îi amintea chinurile la care cu câțva timp în urmă fusese supus Sfântul Antim (cf. 3 septembrie), Pantoleon răspunde că dacă un bătrân făcuse dovada unui asemenea curaj, cu atât mai mult tinerii trebuiau să se arate curajoși și încercări. Nici măgulirile nici amenințările neputând să-l facă pe Pantoleon să-și schimbe atitudinea, tiranul îl încredință torturii. Legat de un stâlp, trupul îi fu sfâșiat cu gheare de fier apoi rănile îi fură arse cu făclii aprinse. Dar Hristos, apărut Sfântului Mucenic sub chipul părintelui său spiritual, Sfântul Ermolae, îi spuse: "Nu te teme, copilul meu, căci sânt cu tine și îți voi fi de ajutor în tot ceea ce vei suferi pentru mine". De îndată torțele se stinseră iar rănile Sfântului fură vindecate. Apoi, fie scufundat în plumb topit, fie aruncat în mare legat de un pietroi, în toate încercările Domnul îl însoțea și îl păzea nevătămat. După aceea fu aruncat fiarelor

sălbatic, dar și acolo Hristos îl apăra iar animalele veniră gudurându-se la picioarele lui asemenea unor animale domestice. Când privește împăratul, rămânând el mai sălbatec decât niște animale fără rațiune, dădu ordin ca Sfântul să fie legat de o roată cu lame ascuțite ce urma să fie lăsată să se rostogolească de pe o înălțime în fața întregului oraș adunat. Din nou Domnul interveni în chip minunat. Îl elibera pe slujitorul său de legăturile lui iar roata strivi în rostogolirea ei un mare număr de necredincioși.

Cum Maximian îl întreba de unde avea o asemenea putere și cum ajunsese el la Credința Creștină, Pantoleon îi arată unde se ascundea Ermolae, căci Dumnezeu îi făcuse cunoscut că venise vremea, pentru el și stăpânul său, să-L mărturisească și să-și găsească în Mucenicie desăvârșirea. După moartea preamărită a Sfântului Ermolae și a celor împreună cu el, tiranul îl aduse din nou pe Pantoleon și pretinzând că muceniciei se supuseseră, încerca să-l convingă să se închine idolilor, dar preafiericitul ceru să-i vadă. Suveranul răspunde că-i trimisese în misiune într-un alt oraș iar Pantoleon îi replica: "Ai spus adevărul fără să vrei, mincinosule, căci ei sânt acum în Ierusalimul ceresc!". Constatând că nu va putea să-l clinească din credința sa, Maximian dădu atunci ordin ca Pantoleon să fie decapitat iar trupul să-i fie aruncat în foc.

Sfântul ajunsese cu bucurie la locul execuției, în afara orașului, dar în momentul în care călăul își agita spada, aceasta se topi precum ceara se topește în foc. În fața acestei minuni, soldații care erau de față îl mărturisiră pe Hristos. Pantoleon îi îndemna însă să își îndeplinească datoria și mai spuse o ultimă rugăciune. Un glas de sus îi răspunde: "Slujitor credincios, dorința ta va fi acum îndeplinită, porțile cerului îți sânt deschise, cununa ta e pregătită. Tu vei fi de-acum înainte adăpost deznădăjduiților, ajutor celor încercați, doctor bolnavilor și teroare demonilor, de aceea numele tău nu va mai fi Pantoleon ci Pantelimon" (care înseamnă "prea milostiv"). El își întinse grumazul iar când capul îi căzu, curse lapte din gâtul lui, trupul său deveni alb ca zăpada iar măslinele uscate de care fusese legat înverzi din nou pe dată și rodi cu fructe din belșug. Soldații, cărora li se dăduse ordin să ardă trupul Sfântului, îl încredințară credincioșilor care îl îngropară cu pioșenie pe proprietatea lui Arnantios Scolasticul și se duseră să propovăduiască Vestea cea Buna și în alte locuri.

De atunci, Moaștele Sfântului Pantelimon nu au încetat să săvârșească vindecare și să aducă harul lui Hristos, singurul Doctor al sufletelor și trupurilor, al tuturor celor care se apropie de El cu evlavie.

John Lincoln Downie: un american devenit Creștin Ortodox

John Lincoln Downie s-a născut în Beaverfalls, Pennsylvania, în anul 1971. După studiile efectuate la Geneva College, în cadrul Facultății de Biologie și Filosofie (1989-1992) și o perioadă de intense căutări spirituale s-a convertit la Ortodoxie.

A viețuit în Sfântul Munte Athos la mănăstirea Cutlumuș vreme de doi ani (1999-2001). A venit apoi în România, unde a studiat la Facultatea de Teologie Ortodoxă a Universității din București (2001-2006), devenind masterand în Teologie Biblică în cadrul aceleiași Facultăți din 2006.

Lucrarea sa de licență a tratat despre „Rațiunile lucrurilor create potrivit Părintelui Dumitru Stăniloae”.

- Domnule John Lincoln Downie, ce ne puteți spune despre copilăria și religia în care ați crescut?

Am copilărit într-un mic orașel din Pennsylvania, fiind născut în sânul unei familii reformate prezbiteriene. Am urmat o școală privată protestantă. Copilăria mea a fost aproape idilică. Sunt cel mai tânăr dintre cei 5 frați ai mei. Ne-am înțeles foarte bine între noi, fiind în același timp foarte diferiți. Întreaga mea familie este o familie protestantă liniștită. Eu, în perioada colegiului, am devenit oarecum rebel. Revolta mea nu era întru totul rea. M-am revoltat împotriva a ceea ce sechema „succes” în societate și împotriva materialismului care a cuprins acum America întreagă.

- Cum ați cunoscut Ortodoxia?

Uneori simt că aș putea vorbi o săptămână întreagă despre cum am cunoscut Biserica Ortodoxă, însă încerc să fiu concis. Tatăl meu, bine informat și, în general, o persoană cu vederi largi, a văzut că mă zbăteam pe multe căi. El a observat totuși că devenisem interesat de scrierile Părinților Bisericii (Sf Atanasie cel Mare, Sf Ignatie al Antiohiei) și de Istoria Bisericească a lui Eusebiu de Cezareea, cărți pe care tocmai le adusesse „pe lângă casă”. El mi-a dat o carte scrisă de către un protestant despre Biserica Ortodoxă, iar aceasta mi s-a părut foarte interesantă și destul de precisă. Cartea se numea „Eastern Orthodoxy — a Western Perspective”. Desigur că ea conținea câteva greșeli în ceea ce privește ortodoxia, însă, cu toate acestea, mi-a stârnit îndeajuns interesul pentru a vizita cea mai apropiată mănăstire ortodoxă, care nu era alta decât ctitoria comună a părintelui Roman Braga și a Princesei Ileana a României (Maica Alexandra). Eram pentru prima oară într-o biserică ortodoxă și am simțit dintr-o dată plinătatea păcii și a gravității care domneau aici. Din acel moment am căpătat un mare respect pentru Biserica Ortodoxă și am constatat, deși încă neclară în mintea mea, o mare diferență între aceasta și Biserica Catolică. Încetul cu încetul, în decursul a 2-3 ani, m-am îndrăgostit pur și simplu de slujbele bisericești ortodoxe și am simțit o dorință puternică să experimentez cât de puțin viața monahală, pe de o parte pentru că nu eram prea copt în acel moment și, pe de altă parte, din cauză că toți apropiații mei erau protestanți ori catolici, în timp ce eu mă simțeam în firea mea ortodoxă. Fiind foarte mișcat de viața monahală, am mers în Athos, sperând să-mi adâncesc viața duhovnicească și, în acest demers, am fost încurajat de către monahii athoniți să primesc botezul. Fusesem botezat în tinerețea mea ca protestant, dar când am devenit ortodox în America, mi s-a spus, cu îngăduință, să primesc doar Mirungerea. A fost o cumpănă pentru mine,

dar în cele din urmă am hotărât că mă voi boteza. Am locuit la mănăstirea Cutlumuș, unde am stat ca dokimos (încercat și acceptat), iar părinții m-au botezat în mare în locul numit Kaliagra, care înseamnă „loc bun de pescuit”. Ce pot să spun? Părinții sunt cu adevărat oameni sfinți. Am fost foarte întristat să-i părăsesc, dar în același timp nu m-am simțit în stare să devin un monah athonit. Acum nădăjduiesc și mă rog ca, atunci când va veni timpul să părăsesc această lume, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt să aibă milă de mine și să-mi mai îngăduie să gust din acel har și din acea pace. Vă mărturisesc că, o săptămână după ce am primit botezul la Athos, am fost în cer. Vă rog să vă rugați pentru mine, deoarece acum sunt departe de trăirea de acel har.

- Ce ne puteți spune despre convertirea dumneavoastră?

Eu cred într-o convertire continuă. Aceasta durează toată viața. Este un proces de trecere de la moarte la viață. Din nou simt că aș putea să merg la nesfârșit. Atâtea și atâtea lucruri au conlucrat cu harul lui Dumnezeu să mă aducă la hotărârea de a deveni ortodox! Dar am devenit eu cu adevărat ortodox? Când îmi privesc viața mea, nu cred că aș putea să mă numesc pe mine creștin. Cred toate, dar numai cu mintea mea. Inima mea este foarte departe de Dumnezeu. Este ortodox cineva a cărui inimă este rece și lipsită de lumina harului? Mă rog să mă convertesc deplin înainte de moarte. Ca să fiu puțin mai concret, când am început să înțeleg rugăciunea și să mă rog mai mult, am realizat că tradiția ortodoxă a păstrat și a trăit cea mai adâncă experiență cu puțință a rugăciunii. Ea singură în afara tuturor celorlalte Biserici, proclamă că Dumnezeu a devenit om pentru ca omul să poată deveni Dumnezeu. Doar ea mărturisește că teolog este acela care se roagă cu adevărat. Numai ea ne învață că trebuie să ne eliberăm pe noi înșine de propriile preconcepții despre Dumnezeu pentru a ne apropia de El. Numai Biserica Ortodoxă ne învață că mintea are nevoie să fie unită cu inima. Toate aceste lucruri sunt clar bazate pe Sf. Scriptură și, din punct de vedere istoric, numai Biserica Ortodoxă le păstrează fără greșală.

- Întâlnirea dumneavoastră cu mănăstirea Maicii Alexandra credeți că v-a dat un imbold spre a cunoaște mai mult ortodoxia românească? Cum ați ajuns în România?

Aceasta este o altă întrebare grea și mi-ar trebui mult timp ca să răspund. Însă voi fi scurt și la obiect. Am întâlnit câțiva români pe când eram în Grecia, și am simțit dorința să vizitez România, ori chiar să merg să studiez teologia aici. Am rămas impresionat de ceea ce suferise Biserica sub comunism și doream să mă apropiez de sfinți adevărați. Auzisem despre Părintele Cleopa și Părintele Sofian, precum și despre N. Steinhardt — creștini adevărați.

- Cum vedeți acum lucrurile în România?

Am fost bine primit la Facultatea de Teologie. În primul an am stat la cămin, iar colegii mei au fost la înălțime. Nu am mai cunoscut alți români cu care să mănânc atâția cartofi prăjiți... oamenii au fost foarte ajutători și m-au încurajat. Pentru mine a fost o emoție de nedescris să am profesori ai căror părinți spirituali au fost în pușcării pentru dragostea lor față de Hristos. Am fost uluit pur și simplu. L-am văzut pe Părintele Sofian, am stat puțin de vorbă și cu Părintele Iustin Pârnu. Am profesori care i-au avut duhovnici pe Părintele Stăniloae și pe Părintele Sofian. Uneori sunt supărat, nu pot să pricep cum mulți nu înțeleg ce mare cinste este să ai astfel de oameni în mijlocul tău! Părinții Galeriu, Stăniloae, Sofian, Cleopa, Ilie Lăcătușu, Arsenie Boca nu au murit — ei sunt cu Dumnezeu! Nu mă bucur că ei sunt români, ci mă bucur că ei sunt Sfinți.

- Se poate face o comparație între societatea americană creștină și lumea ortodoxă românească?

Nu vreau să accentuez diferențele, oamenii sunt oameni peste tot în lume, dar cred că nu-i așa de greu să spunem că, spiritual vorbind, România este bogată, în timp ce America este săracă. Materialismul este foarte avansat acolo. În școlile publice nu se poate vorbi despre Iisus Hristos. Dacă cineva ar dori să-L întâlnească pe Iisus Hristos, în America, are mii de posibilități să se rătăcească și să ajungă aiurea. Succesul financiar este extrem de tentant, însă lumea afacerilor din America este foarte necredincioasă. Asta ca o ironie. Este o foarte mare putere, o rea gândire care a pătruns America, și ea poate să fie mai rea decât comunismul. În ateismul comunist se spunea: „Dumnezeu nu există, n-ar trebui să credeți în El”. În America se spune: „Nu este o problemă dacă Dumnezeu există ori dacă El nu există, toate religiile sunt la fel, ceea ce este important este dragostea — dacă gândiți că religia dumneavoastră este cea adevărată, probabil că sunteți un fanatic”. În comunism, creștinii au fost crunt persecutați, ceea ce demonstrează că liderii țărilor comuniste au realizat puterea religiei. În America, religiei nu i s-a permis să facă diferențe. Guvernul spune că este „neutru”. Românii se întorc acum către Dumnezeu pentru că nu au altceva, dar iată că ei au lucrul cel mai important! Un adevărat test pentru România va fi atunci când, după intrarea în UE, își va mai putea păstra credința ortodoxă?

Sursa: <http://blog.pustniculdigital.info/articole/151/>

EI AU RENUNȚAT LA TOT PENTRU DUMNEZEU!

Vedete care au lăsat în urmă celebritatea, alegând credința absolută

Monica Fermo, călugăriță în Ierusalim

Una dintre blondele fatale din anii '70 ale scenei Teatrului Național din București, Monica Fermo (56 de ani), trăiește de peste două decenii la o mănăstire din Ierusalim.

Era blondă, era tânără, era sexy, era actriță. Monica Fermo devenise, spre sfârșitul anilor '70, una dintre cele mai provocatoare prezențe actoricești de pe scena Naționalului bucureștean.

După cum mărturisea ea însăși mai târziu, „primii mei pași în viață au fost în monstruoșitatea patimilor. La 15 ani m-am apucat de fumat, la 17 ani am avut primul amor spiritual și fizic și, de acolo, totul s-a derulat cu o viteză extraordinară către hăul de nepătruns cu mintea”.

Maica Ecaterina, fosta actriță Monica Fermo

Evreică prin naștere, Fermo a decis, în 1986, la sfatul părintelui Argatu, să îmbrățișeze ortodoxia, botezându-se la vârsta de 32 de ani. „Întâlnirea cu Hristos a fost pentru mine uluitoare, devastatoare”, spunea ea.

A luat calea Ierusalimului, în Israel, unde trăiește și astăzi, cu numele de maica Ecaterina, în chilia unei mănăstiri din apropierea Sfântului Mormânt al Mântuitorului.

Ștefane măriă Ta, Tu la Putna nu mai sta!

Anul acesta marcăm 580 de ani de la nașterea lui Ștefan cel Mare și Sfânt – fiul lui Bogdan Vodă, Domnul Moldovei și Oltea. După moartea soțului, mama lui Ștefan este priimită în obștea monahală cu numele Maria.

De la părinți, Ștefan a moștenit dragostea de țară, de credința ortodoxă. Odată întors de la luptă cu piciorul rânit, mama s-a nu-l primi și-i zise: Du-te, pentru țară mori! Și-ți va fi mormântul coronat cu flori!

Ștefan a dat țării un sfat puternic, un prestigiu internațional neegalat, dar și o credință ortodoxă puternică. Grijă pentru viața spirituală a Moldovei s-a manifestat prin ctitoria celor 44 de biserici și mănăstiri, pe care le-a înzestrat cu obiecte de cult, cărți liturgice ș.a. Printre ctitoriile lui se poate numi și biserica de la mănăstirea Căpriană, cu hramul „Adormirea Maicii Donului”, la mănăstirea

Saharna – biserica rupestră „Buna Vestire” ș. a.

Ștefan cel Mare și Sfânt a domnit 47 de ani, a biruit în 34 de bătălii din 36, iar șirul vieții sale a fost până la 2 iulie 1504. În 1992 a fost canonizat de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.

Una din cele mai de seamă ctitorii ale sale e mănăstirea Putna, cu hramul „Adormirea Maicii Domnului”. În această biserică se află mormântul lui Ștefan cel Mare și Sfânt, la care am plâns cu multă durere în suflet la prima mea vizită. Aici nu s-a stins candela pe nici o clipă.

La muzeul mănăstirii Putna se păstrează multe obiecte rămase de la Sf. Ștefan cel Mare: broderii cu fir de aur, obiecte de cult, icoana pe care o purta în războaie etc.

Ștefan cel Mare și Sfânt obținea victorii asupra păgânilor, apărându-ne țara, credința ortodoxă, prin care se stăruia să consolideze societatea. După fiecare bătălie (război) alerga la biserică și căzând în genunchi la icoane pentru mulțimea „Mulțumesc Ție Doamne, Tu ai biruit!” În anii 90, într-o voce se cânta „La moartea lui Ștefan Vodă”, și astăzi e un cântec sfânt ce trezește emoții puternice.

Să ne fie și nouă, creștinilor, o lecție de învățătură: să mulțumim Domnului pentru viață, pentru tot...”

Ștefan cel Mare și Sfânt

Stând înaintea mormântului tău Sfinte Ștefane, cinstim pomenirea ta, laudăm faptele tale minunate, prin care ai apărut credința noastră strămoșească, și întreaga creștinătate...” (Condacul al 13-lea din Acatistul Sf. Ștefan cel Mare).

Țurcanu Emilia, or. Bălți

Lauri pentru corul “Brio Sonores”

Corul “Brio Sonores” care activează și pe lângă Biserica cu hramul “Sf. M. Mc. Haralambie” din Chișinău a participat la cea de-a VIII-a ediție a Festivalului Internațional de Muzică Ortodoxă închinat Maicii Domnului, cu titlul “Cuvine-se cu adevărat...”, desfășurat în orașelul Pomorie, Bulgaria.

Acest eveniment a fost un frumos prilej ca binecunoscutul colectiv coral să-și demonstreze capacitățile în fața publicului și a specialiștilor internaționali prezenți la Pomorie.

În semn de înaltă apreciere pentru corul “Brio Sonores”, colectivul coral a fost ridicat de la treapta I amatori, la cea de-a III-a profesioniști.

Totodată, colectivul s-a învrednicit de două Diplome, una din partea Bisericii cu hramul “Nașterea Maicii Domnului”, care a găzduit festivalul și cealaltă din partea organizatorilor evenimentului.

La finalul Festivalului, domnul Ion Brătescu, dirijorul corului, a dăruit Mitropolitului Ioanikie de Slovensk și directorului festivalului, domnului Dafinka Staneva, câte o icoană, transmițând urările de bine din partea Întâistătorului Bisericii Ortodoxe din Moldova, ÎPS Mitropolit Vladimir.

Apreciind talentul coriștilor noștri, un grup de participanți din Sofia, a invitat colectivul “Brio Sonores”, pentru a evolua și în capitala Bulgariei.

Menționăm că un aport deosebit pentru organizarea deplasării corului autohton la concursul din Pomorie l-a avut Direcția Mitropolitană, sponsorul general Prot. Mihail Gondiu, enoriașii bisericii “Sf. M. Mc. Haralambie” din Chișinău și Centrul Sănătății Familiei “Galaxia” din capitală, care au contribuit din punct de vedere logistic și financiar.

Practica de vară pentru viitorii iconari

În perioada 01.07-15.07.2011 se desfășoară practica de vară, compartimentul Iconografie, pentru elevii Seminarului Teologic din Ungheni, secția Iconografie și Mozaic.

Seminarisții anului II și III, sub îndrumarea d-nei Rodica Sărăteanu, Director adjunct studii de specialitate și a profesorilor de iconografie, deprind practica prelucrării lemnului, schițarea în creion a chipurilor sfinților și transpunerea lor ulterioară pe lemn.

Practica de vară se desfășoară anual, în două etape, prima etapă ține de Iconografie, iar a doua – de Mozaic.

Amintim că pentru data de 17 iulie curent este preconizată serata de absolvire cu înmânarea Brevetului de Iconar absolvenților primei promoții a Seminarului Teologic din Ungheni, Secția Iconografie și Mozaic.

La Rezina a fost lansat ziarul “Felinarul Ortodox”

La adunarea Protopopiatului Rezina din cadrul Eparhiei de Centru, desfășurată în Biserica “Acoperământul Maicii Domnului” din or. Rezina, la care au participat preoții circumscripției,

noștri, e bine să respectăm tradiția, dar e mai bine să înțelegem, cu un efort minim, rostul acestor lucruri care constituie esența spiritualității și a culturii noastre creștine, conținutul vieții creștinești.

jurnaliști și enoriași, a avut loc lansarea oficială a ziarului “Felinarul Ortodox” - prima publicație de cultură creștină ortodoxă și educație moral-spirituală a Protopopiatului Rezina.

În discursul de prezentare al publicației protopopul raionului Rezina, Prot. Mitr. Igor Cojocari, a menționat următoarele: “În ciuda celor câteva decenii de ateism, moldovenii au rămas creștini în majoritatea lor. Mărturisim credința noastră și vrem să o păstrăm și să o transmitem copiilor noștri, socotind-o drept moștenire de mare preț în care ne punem nădejdea renașterii neamului nostru. Rădăcinile adânci ale credinței din sufletul cetățeanului, respectul față de tradițiile creștinești ale părinților, l-au ajutat să se țină legat de Biserica neamului său, fie și numai prin firele câtorva rânduieli mai importante de care n-a putut nicicum să se despartă. Nu știm dacă toți moldovenii s-au rugat, au postit, au cinstit sărbătorile, dar știm că aproape toți, cu rare excepții, și-au botezat copiii, s-au cununat, și-au înmormântat părinții și i-au pomenit după rânduiala creștinească. De multe ori toate acestea se făceau numai în virtutea tradiției. Această fidelitate față de tradiția și de credința moșilor și strămoșilor este o virtute incontestabilă a poporului nostru și oricum laudabilă. Oamenii s-au îndepărtat de Biserică, au uitat și neglijat multe din rânduielile vieții creștinești, dar nu s-au lepădat de ea.

Cu vremea, însă, mulți dintre noi am pierdut sensul, rostul acestor rânduieli străbune, nu mai știm de ce se săvârșesc, când, cum, nu mai știm ce trebuie să facem când ni se naște un copil, când este cineva bolnav, când trebuie să ne cununăm, când să mergem la biserică. Nu mai știm ce trebuie să facem când intrăm în sfântul lăcaș, de ce aprindem lumânări, care este rânduiala slujbelor, ce trebuie să facem când cineva din familia noastră se apropie de moarte, cum să ne pregătim pentru înmormântare, cum și de ce ne spovedim și câte alte lucruri care altădată făceau parte din viața de zi cu zi a creștinilor, erau cunoscute de toată lumea, iar acum par a fi peste puterile noastre.

Știm doar că e bine să le facem pentru că așa am moștenit de la părinții

Cred că orice preot sau teolog s-a confruntat în ultimii ani cu nevoia tot mai acută, exprimată insistent de cei din jur, de a înțelege întreg complexul de rânduieli, acte, gesturi, obiecte legate de Biserică și de viața creștină. Oamenii, mai ales tinerii, vor să știe ce se întâmplă și care este rostul celor ce se întâmplă în Biserică și în viața creștinului. Ce trebuie să facem și de ce trebuie să facem anumite lucruri.

A sosit vremea să știm mai multe despre identitatea noastră de creștini și mai ales despre viața noastră creștinească, să înțelegem lucrurile pe care le facem. Sunt lucruri simple, comune, care nu cu mult timp în urmă nici nu trebuiau explicate pentru că toată lumea le știa și le înțelegea.

De aceea ne-am hotărât să edităm un ziar practic pentru creștinul ortodox. Vom încerca să explicăm slujbele divine. Să ajutăm oamenii să conștientizeze care este rostul Bisericii, Sfintelor Taine, lumânărilor, icoanelor, crucii etc., pentru a înțelege că toate acestea nu sunt lucruri fără sens, ci sunt manifestări autentice ale unui anume mod de viață foarte profund și coerent. Adeseori, pentru că nu le înțeleg sensul unii creștini ajung chiar să fie deranjați de ele, să le disprețuiască și să le considere anacronice, zăbind compătimitor la adresa celor care trăiesc cu cele sfinte.

Plecând de la lucruri, gesturi, acte concrete, vom încerca să le descriem cât mai clar și mai complet, iar apoi să arătăm care este sensul lor, ce rost au ele în viața noastră, de ce este nevoie să le facem. Ne vom referi la ceea ce facem, la ceea ce avem de făcut. Avem în vedere și faptul că, din ignoranță au apărut și multe greșeli, multe inovații nejustificate care nu-și au locul și nici rostul. Toate acestea trebuie înlăturate, după ce vom explica și vom înțelege de ce nu-și au locul în viața creștinului. A citi acest ziar nu constituie pentru nimeni o obligație sau datorie. Biserica este spațiul libertății, al darului și al chemării. Rămâne ca fiecare dintre noi, pentru a beneficia de darurile sale dumnezeiești, să răspundă chemării și să primească darul și binecuvântarea lui Dumnezeu”.

A consemnat Prot. Ghenadie Boldișor

Scrisoarea unei fete care a căzut și s-a ridicat

Am citit în ultimul număr al revistei răspunsul către scrisoarea Irinei și m-am gândit să adaug și eu câteva lucruri pentru că m-am aflat și eu (și mă aflu încă) în situația ei.

Bună, Irina!

Sunt o femeie de 30 de ani, realizată profesional și care am fost o adolescentă la fel ca tine, de care colegii râdeau pentru că eram prea serioasă și cuminte. Aș vrea să îți spun niște lucruri, așa cum îmi vin în minte, sperând să faci o alegere corectă, și Dumnezeu să te ajute! Nu am vrut să îți dau numele, pentru a evita ca viața mea să devină publică.

Am citit răspunsul oferit ție în revistă și aș avea câteva de adăugat.

Deocamdată, pentru tine sexualitatea este ceva de la care te poți abține foarte ușor, fără să faci mari eforturi – ceva poate rușinos în afara căsătoriei, de care ești foarte curioasă. Fără îndoială că trăiești și tu cu sentimentul viitoarei apartenențe la un singur bărbat, primul și ultimul.

Dar, dacă îți vei începe viața sexuală, ea îți va deveni o necesitate – o nevoie fiziologică, pe care cu mare greutate te vei putea abține să nu ți-o satisfaci. Ea, la un moment dat, devine foarte imperioasă, încât fetele care nu au, din diverse motive, un partener (s-au despărțit sau nu au avut niciodată unul stabil), se apucă de speranțe să caute în jur bărbați dispuși să le satisfacă, chiar coborând ștacheta exigenței lor.

Am cunoscut o fată care a fost în tinerețe cuminte. Mi-a spus, cu mare părere de rău: „Am vrut și eu să mă păstrez până în noaptea nunții, dar dacă nu s-a putut... După ce vreo patru prieteni m-au părăsit pentru că nu am vrut s-o fac cu ei, alegând în schimb niște fete mai libertine, în cele din urmă, ca să nu rămân singură, m-am hotărât s-o fac și eu”. Și de atunci a avut mulți bărbați – căci, vorba românului, de ce să își cumpere un om vacă, când are lapte gratis pe toate drumurile?

În general, bărbații, după ce și-au convins prietena la care țin să facă dragoste cu ei, nu se mai grăbesc cu căsătoria, acest lucru nemaifiind o prioritate – deoarece au o soție fără acte, cu care fac de toate: locuiesc împreună, prietena face menajul, contractează împreună rate și chiar copii, iar biata căsătorie este mereu amânată, pe motive că „nu sunt bani” sau chiar motivul invocat de necredincioși, „nu ne ține legați o hârtie roz”.

De obicei nunta se întâmplă cu mare întârziere – peste 2, 4, 7 sau chiar 10 ani. Eu cunosc o fată care a fost credincioasă, virgină, dar a cedat unui prieten pe care l-a iubit; de atunci au trecut vreo cinci ani, în care ea s-a simțit mereu vinovată și a așteptat cu nerăbdare căsătoria, dar el tot n-a vrut – motive se tot găsesc! Și ea așteaptă acum în continuare binecuvântarea căsătoriei. Au făcut împreună rate la casă, la mașină, locuiesc împreună și toate celelalte, trăind nelegiuit, fără binecuvântarea lui Dumnezeu. De nuntă încă nu este vorba...

Unii, până să se căsătorească, ajung să se despartă, pentru că acolo unde nu lucrează Dumnezeu, lucrează diavolul.

Să luăm și un caz „fericit”. O prietenă la care am stat în casă și am văzut bine cum trăia (am cunoscut-o îndeaproape, un an) era un astfel de caz fericit. Cu primul băiat cu care și-a început viața sexuală, s-a și căsătorit. Dar soțul era necredincios. De câte ori se adunau cu prietenii la o bere și o țigară, el, dacă venea vorba de Dumnezeu, îl hulea și râdea de Dănsul, împreună cu prietenii lor (adică ai lui). Cu ea era foarte exigent, reproșându-i mii de lucruri, încât biata fată ajunsese să stea mereu cu frică ca să nu cumva să-l supere. Îi cerea lucruri imposibile, cum ar fi să arate ca un manechin, în situația în care ea luase niște „vitamine americane” care îi dăduseră metabolismul peste cap, și acum se îngrășa, cum se zice, „și cu aer”. Săraca abia se mai atingea de mâncare, stricându-și stomacul, ca să arate slabă, iar el tot nu era mulțumit – căci atunci când o cunoscuse era mult mai slabă, „așchiuță”. Mai mult chiar, fata a ajuns să nu mai merge la biserică și să nu se mai roage, ca nu cumva soțul să considere că se comportă nepotrivit și să-l supere!

O căsătorie când cei doi sunt feciorelnici este binecuvântată de Dumnezeu – și sunt cel puțin două exemple care îmi vin în minte, fără să stau pe gânduri, dintre cunoscuții mei. Se înțeleg foarte bine, sunt fericiți împreună. Dar atunci când și el și ea au călcat strâmb înainte de căsătorie, din voia lui Dumnezeu se abat nenumărate necazuri asupra acelei case nebinecuvântate, asupra soților și a viitorilor lor copii.

Eu m-am păstrat până la o vârstă înaintată, apoi, din vorbele foarte meșteșugite ale unei pseudo-prietene, înșoțite de lipsa unui sprijin duhovnicesc puternic, am cedat – crezând, ca și tine, că eu greșesc și că această atitudine mă va face să rămân pururea singură. Bărbatul s-a lăudat apoi la prieteni și în cele din urmă m-a părăsit. Atunci, disperată, m-am gândit: „Ce voi face eu? Cu câți bărbați voi mai fi?” Mă simțeam foarte ieftină. Am

zis către Dumnezeu: „Doamne, știu că am greșit față de tine, dar, te rog, dă-mi un bărbat care să nu își bată joc de mine – ca, dacă măcar nu am putut fi cu un singur bărbat, să fiu doar cu doi, dar nu să le pierd numărul, ca alte fete!”

Și Dumnezeu mi-a dat un bărbat care de doi ani mă așteaptă, timp în care nu au fost relații sexuale între noi. A acceptat să facem asta abia după căsătorie, deși știe că am fost cu acel bărbat. Să știi că nu toți au fost ca acest om cu care sunt acum! Alții îmi spuneau: „Cu altul te-ai culcat, iar cu mine vrei să ajungi la biserică?” Vezi, acest păcat te pune să-l repeți și prin această posibilitate, această replică la care nu ai ce să răspunzi. Nu ai argument... Păstrarea credinței devine mult mai grea după ce deja ai acceptat acest compromis, cu unul singur. Devine aproape obligatoriu, aproape de la sine înțeles că o vei face cu toți ceilalți – și cine știe câți vor fi, căci în vremea de azi tineretul foarte greu se hotărăște să se căsătorească!

Nu mi-a fost ușor să realizez cu actualul prieten o relație în acest mod. Au fost perioade foarte grele. De câteva ori, nici eu nu mai puteam rezista, tentația fiind foarte mare. Dar, prin pronia lui Dumnezeu, am ajuns la un duhovnic foarte puternic; când el se roagă pentru mine, tentațiile dispar ca prin farmec, capăt putere să merg înainte în curăție – sau măcar ce a rămas din ea, pentru că am fost deja cu unul. Un așa păcat nu se uită...

În afară de asta, eu, când eram virgină, aveam în minte un chip al bărbatului meu – al celui care urma să fie primul și ultimul din viața mea. După ce valorile vieții m-au despărțit de acela, primul, care a fost un neserios, când am realizat că este imposibil să rămân cu el, deoarece a vrut numai să se distreze, și mi-am dat seama că voi fi obligată să trec și prin patul altui bărbat (în cel mai fericit caz) sau a nu se știe câți (în cel mai disperat caz), mi s-a zdruncinat în minte chipul „bărbatului meu”.

Înainte nu trebuia să fac eforturi ca să nu doresc alt bărbat în afara prietenului meu. În mod firesc, natural, dorințele mele se îndreptau numai spre el, și când mă despărțeam și eram cu altul, dorințele mele se îndreptau numai către noul prieten. După acea experiență nedorită, am început să doresc mulți bărbați. Trebuie să fac eforturi ca să îmi canalizez mintea numai către prietenul meu. Este un război care se duce în mintea mea, război care înainte îmi era străin.

La vreo șase luni după ce am început să mă întâlnesc cu prietenul meu serios de acum, el s-a enervat foarte tare. „Cum, suntem de atâta vreme împreună, și ea tot nu mi-a cedat?”, i-a zis unui prieten de-al lui. Ne-am certat și de vreo două ori am fost foarte aproape de a ne despărți definitiv. Chiar ne-am despărțit, dar apoi Dumnezeu ne-a adus înapoi împreună...

Acum, totul este bine. Prietenul mă iubește și a acceptat faptul că va trebui să mă aștepte până după căsătorie. Nu mai insistă, știe că nu va reuși. Vine mereu cu bucurie la mine. Iubitor, îmi spune ce are pe suflet, stresul de zi cu zi; eu îl consolez, mai fac o glumă, și amândoi așteptăm cu nerăbdare momentul când vom putea să ne căsătorim – piedica este, bineînțeles, financiară.

Mai există și bărbați credincioși, care sunt virgini din convingere, nu pentru că nu ar fi avut ocazia, și care din start nu vor să discute cu fete care au mai fost cu un bărbat. Este posibil ca tu să cunoști mai târziu un bărbat credincios, care să îți reproșeze că ai fost cu altul (alții), și să caute altă fată mai serioasă, să nu se mai uite la tine și să îți pară rău. Așa că dacă prietenul îți reproșează că nu vrei să faci dragoste cu bărbatul tău, poți să îi spui că vrei să faci, dar el nu este bărbatul tău – nu te-a luat în căsătorie. Un bărbat și o femeie își aparțin numai după ce s-au căsătorit religios. Numai atunci pot avea și relații fizice fără să se teamă de repercusiuni pentru acest mare păcat, care încălcă chiar una din cele zece porunci – citește porunca a șaptea.

Mai este o vorbă foarte înțeleaptă, pe care mi-a spus-o un coleg de facultate. Este un citat de undeva, dar nu știu de unde. Eu eram foarte supărată pentru că eram diferită de ceilalți, care nu mă înțelegeau. Atunci colegul mi-a zis: „Dacă urci un munte și vezi la un moment dat că ești singur, ce vei face? Te vei opri în loc, așteptându-i pe cei din urma ta să te ajungă, sau vei începe să urci mai repede, ca să îi ajungi pe cei ce sunt înaintea ta?”

Mai este și cuvântul aceea din fericiri, care se rostesc la fiecare Liturghie: „Ferițiți veți fi când vă vor ocări pe voi, și vă vor prigoni, și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, mințind pentru Mine. Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în Ceruri”.

Tu singură vei alege ce trebuie să faci. Domnul să te ajute!

Material apărut în nr. 18 al revistei "Familia Ortodoxă"

Petre Țutea – Fără nemurire și mântuire, libertatea e de neconceput

Fără nemurire și mântuire, libertatea e de neconceput. Omul, dacă nu are în substanța lui ideea nemuririi și mântuirii, nu e liber. Seamănă cu berbecul, cu capra, cu oaia...

Omul a depășit condiția de animal abia atunci când în el a apărut ideea nemuririi, care nu trebuie confundată nici cu permanența speciei, nici cu concepția estetică a gloriei. Fără Dumnezeu omul rămâne un biet animal rațional și vorbitor, care vine de nicăieri și merge spre nicăieri. Și el rămâne așa chiar dacă este laureat al premiului Nobel sau măturător. Când, unde și în ce scop a apărut el în calitate asta de om? Dacă se întreabă singur și nu e un zeu în dreptul casei care să-i reveleze data începutului, înseamnă că omul rămâne un biet animal rațional care vine de nicăieri și merge spre nicăieri.

Renașterea italiană, unde omul este situat în centrul universului, este eretică din punct de vedere creștin. Autonomizarea puterii omului este în sine demonică. Părerea mea este că omul este cel mai semnificativ, de fapt, singurul care este om, este homo religiosus.

Autonomia spirituală a omului este iluzorie și ea se mișcă perpetuu între Dumnezeu și dracul. Fără credință și Biserică, omul rămâne un simplu animal rațional și muritor, raționalitatea având doar caracterul unei mai mari puteri de adaptare la condițiile cosmice decât restul dobitoacelor.

Când zici că omul e un animal rațional, și muritor, raționalitatea având doar caracterul unei mai mari puteri de adaptare la condițiile cosmice decât restul dobitoacelor. Când zici că omul e un animal rațional, atributul raționalității îl distinge de restul vietăților, nescotindu-l din perspectiva morții absolute. Moartea devine relativă, ca o trecere numai prin religie – știința, oricât de savantă, nescotind omul decât aparent din regnul animal. Nici o consolare că eu mă deosebesc de elefant sau de capră pentru că fac silogisme, dacă apar și dispar în mod absurd din natură.

Scara valorilor umane conține: sfântul, eroul, geniul și omul obișnuit – dincolo de aceștia situându-se infractorul. Sfântul, eroul și geniul sânt fără voia societății, care e obligată să-i recunoască. Nimeni nu-ți contestă dreptul la existență dacă ești om obișnuit, dar nimeni nu trebuie să facă confuzie între tine, sfânt, erou și geniul. Oamenii sânt egali în fața legii, adică trebuie respectați ca atare, dar nu confundați, nu făcuți identici, că e o gogoasă... Nimeni nu-ți contestă dreptul la o viață normală dacă porți masca de om. Numai că dacă ești medicu, nu trebuie să te instalezi în vîrf, pentru că nu e nici în interesul tău. Acolo trebuie să stea cei dotați. Sfântul stă în fruntea tablei valorilor pentru că el face posibilă trăirea absolutului la scară umană. Eroul se consumă făcând istorie și nedepășind sfera laicului. Eroul este admirat – așa cum este și geniul – dar nimeni nu i se închină, chiar dacă fapta lui aduce foloase reale omului. În vreme ce sfântul se situează dintru început în eternitate, eroul moare în istorie, pentru că urma pe care o lasă el, ca om împlinit, este fixată doar în timp și în spațiu.

Omul nu e o sumă de miliarde de celule sau de organe. Că nu sânt independente nici ficatul, nici rinichii, nici stomacul, nici creierul, nici sistemul osos. Omul, ca întreg nu poate fi gândit decât biblic; științific, nu. Moise e mai valabil decât ultima noutate evoluționistă a științei.

Cugetări despre știință și religie – Petre Țutea

Sărbătoarea Sfântului Ștefan cel Mare la Biserica Sfânta Parascheva din Bruxelles

Biserica Sfânta Parascheva din Bruxelles a organizat duminică, 3 iulie 2011, după săvârșirea Sfintei Liturghii, un eveniment cultural dedicat Sfântului Ștefan cel Mare, după cum ne-a relatat părintele Bogdan Popescu.

Rugăciunea, mărturia istorică, poezia și muzica au readus în inimile românilor din Bruxelles chipul glorios și sfânt al Marelui Ștefan. În încheierea evenimentului participanții au cântat „Jurământ la Putna” pe versurile poetului Adrian Păunescu.

Noi slujitori pentru credincioșii din Italia

În Duminica a IV-a după Rusalii, în data de 10 iulie 2011, Preasfințitul Siluan, Episcopul ortodox român al Italiei, a hirotonit noi slujitori pentru comunitatea ortodoxă românească din Italia. Evenimentul a avut loc cu ocazia sărbătoririi hramului Bisericii „Sfinții Epictet și Astion” din Avezzano. În cadrul Sfintei și Dumnezeieștii Liturghii, Preasfințitul Siluan a hirotonit întru preot pe diaconul Iulian Munteanu, pe seama Parohiei „Sfinții Doctori fără de arginți” din Treviso și întru

diacon pe tânărul Laurențiu Nacu pe seama Parohiei „Toți Sfinții” din Monza, informează „Ziarul Lumina”. De asemenea, tânărul Sergiu Arcaleanu a primit hirotesia în ipodiaton. La sărbătoarea Parohiei „Sfinții Epictet și Astion” din Avezzano au luat parte foarte mulți credincioși, dimpreună cu primarul orașului Avezzano, diverse oficialități locale și reprezentanți ai Crucii Roșii. Din sobor au făcut parte, dimpreună cu Preasfințitul Siluan, aproape toți preoții din Protopopiatul Abruzzo, Italia.

Biserica Ortodoxă din Estonia acceptă calendarul Gregorian

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe din Estonia, în frunte cu Mitropolitul Stephanos, a decis revenirea la calendarul gregorian. În sesiunea plenară, decizia a fost supusă la vot, iar din cei 88 de reprezentanți prezenți, 73 au votat pentru, unul împotriva și au existat 14 abțineri. Inițial, Biserica Ortodoxă din Estonia aderase la reforma calendarului propusă de Bisericele Ortodoxe în anul 1923, dar situația de după al Doilea Război Mondial, atunci când micul stat baltic a fost integrat în Uniunea Sovietică, a dus la o revenire forțată la calendarul iulian.

Începând de la căderea regimului comunist și până în prezent, Biserica din Estonia a păstrat paralel cele două calendare, iar situația eclesială internă a fost extrem de dificilă în aceste condiții, creștinii ortodocși fiind nevoiți să țină sărbătorile importante la date diferite. Reformarea calendarului devine aplicabilă din anul 2012 în Biserica Ortodoxă din Estonia, urmând ca sărbătorile fixe să urmeze calendarului gregorian, iar cele mobile, calendarului iulian, în acord deplin cu hotărârile Congresului Panortodox din 1923.

Parohia din Avezzano adăpostește părțile din moaștele Sfinților Mucenici Epictet și Astion

Moșatele au fost aduse în luna aprilie a acestui an, cu ocazia vizitei Preasfințitului Visarion, Episcopul Tulcii.

“Am fost mereu legat de Sfinții Epictet și Astion, fiind cântăreț și apoi diacon, timp de patru ani, la Catedrala arhiepiscopală din Constanța. Acești sfinți mi-au fost alături tot timpul și de aceea am convenit să punem bisericii noastre acest hram”, ne-a declarat părintele Mircea Dănuț Mititelu, parohul bisericii. “Fiind profund îndatorat ajutorului acestor sfinți, ne-am străduit mereu să facem cunoscută oamenilor lucrarea celor doi sfinți, pe nedrept ignorați de către unii oameni. Am tipărit peste 10.000 de iconițe și 5.000 de broșuri cu viața și Acatistul sfinților, pe care le dăruim în fiecare duminică. Vorbindu-le oamenilor despre Sfinții Epictet și Astion, ei înțeleg cât de importanți sunt aceștia pentru noi, fiind cei mai vechi sfinți de pe teritoriul României. Am sfătuit credincioșii să pună copiilor numele acestor doi mucenici și chiar avem deja 10 copilași care poartă numele Sfinților Epictet și Astion”, a mai adăugat părintele paroh.

Slujbe în limba română pentru credincioșii din comuna Bor, Serbia

Credincioșii ortodocși români din comuna Bor, Serbia, au, începând de duminică, preot, potrivit „Ziarul Lumina”. În data de 3 iulie, la Biserica ‘Sfinții Arhangheli și Cuvioasa Maică Parascheva’ din Malainița, a avut loc hirotonia întru preot a diaconului Antonie Isac. Este pentru prima dată după o perioadă de aproximativ 200 de ani de când credincioșii ortodocși români din zona Borului nu au mai avut posibilitatea să audă slujbă în limba lor maternă. Începând de acum, părintele Antonie Isac, noul hirotonit preot, începe să calce pe urmele preotului Ion Guran (preot la Zlot între 1837 și 1839, care a slujit în limba română).

Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a fost săvârșită de către Preasfințitul Daniil, Episcopul Daciei Felix, împreună cu un sobor de preoți, dintre care părintele Boian Aleksandrovici, vicarul administrativ al Timocului, părintele Rusalin Isac, profesor al Seminarului Teologic din Caransebeș, părintele Iel Buobu Lui, paroh de Horreum Margi și Isacova, părintele Ioan Liviu Micu, secretar al Protopopiatului Daciei Ripensis, și noul hirotonit preot Antonie Isac, paroh al Borului.

La slujbă au participat numeroși credincioși din Valea Timocului, Negotin, orașul și comuna Bor, iar răspunsurile liturgice au fost date de un grup de credincioși, membri ai Asociației ‘Oastea Domnului’, filiala Timișoara.

Postul de preot pe seama Parohiei Bor a fost înființat la propunerea Preasfințitului Părinte Daniil, Episcopul Daciei Felix, cu binecuvântarea

și aprobarea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel.

Prin decizia chiriarhală a Preasfințitului Episcop Daniil, părintele Antonie a primit sub oblăduire toate satele din comuna Bor și a fost numit și administrator al parohiilor românești din Gorneana (Gornjane) și Metonița (Metovnica). La eveniment au participat și Zavișa Jurj, președintele Asociației Ariadnae Filum, Sania Vațici, președintele Asociației bisericești a femeilor ortodoxe „Sfânta Maxima”, reprezentanți ai „Oastei Domnului” din Timișoara, precum și numeroși credincioși din zonă.

Cardinalul Koch a vizitat Biserica Ortodoxă Rusă

Președintele Consiliului Pontifical pentru Promovarea Unității Creștinilor a făcut o vizită de o mare importanță ecumenică, în Biserica Ortodoxă din Rusia. Cardinalul Kurt Koch și-a început în Moscova călătoria care se va încheia joi, și va include vizite la locurile semnificative de cult ale Bisericii Ortodoxe Ruse. Cardinalul, care este însoțit de pr. iezuit Milan Zust, se va întâlni cu comunitatea catolică și va celebra Liturghia în Catedrala Maica Domnului din Moscova.

Într-un interviu dat săptămâna trecută pentru Radio Vatican, Cardinalul Koch a spus că în primul rând călătoria are ca scop “stabilirea unui contact cu Patriarhia Moscovei”. El a precizat că va avea o audiență la Patriarhul Kiril și întâlniri cu Mitropolitul Hilarion Alfeyev, capul Departamentului Patriarhiei pentru Relații Externe. “Pentru mine este extrem de important, după vizita pe care am făcut-o în noiembrie la Constantinopol, să stabilesc relații personale”, a declarat Cardinalul. “Într-adevăr, în ansamblul dialogului cu ortodoxia, dialogul iubirii presupune întotdeauna dialogul adevărului”.

Vorbind despre istoria dialogului catolico-ortodox, Cardinalul a spus: “Din partea noastră a fost accentuarea puternică a Papalității, în timp ce din partea lor a fost dezvoltarea puternică a autocefaliei; o dezvoltare pentru viitor constă în mod evident în faptul că o foarte mare parte a ortodoxiei de astăzi trăiește în diaspora în Vest”. El a adăugat: “Trebuie să examinăm împreună aceste noi dezvoltări, pentru ca să putem atinge scopul ultim al acestui dialog, și anume comuniunea eclesială deplină”.

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la “Curierul Ortodox” pe anul 2011

MATERIALELE PUBLICATE REFLECTĂ DOAR OPINIA AUTORILOR ȘI GRADUL LOR DE DOCUMENTARE

Stimați cititori, dacă ați citit ziarul și nu doriți să-l păstrați, transmiteți-l la alți cititori, dar vă rugăm să nu-l folosiți pentru necesități auxiliare

curierul ortodox

Publicație
în limba română
Indice de abonare: 22034

Adresa
redacției

“Curierul Ortodox”. Bd. Traian, 3/1
MD-2060 Moldova (Rep)
Tel. 77-25-33; 77-24-44
<http://www.curierulortodox.info>
fustei_nicolae@yahoo.com

REDACȚIA

Dr. Nicolae FUȘTEI - redactor șef,
Prot. Vasile CIOBANU - secretar responsabil,
Preot Dumitru TOLICO - redactor tehnic

Tipografia “Prag”
str. Spicului 94,
Chișinău
Tirajul: 800
Comanda: 1364